

VISSZHANG

NAGY KÁROLY

Nincs kettős nemzeti identitás?

Albert Gábor *Kiért szól a bidasi barang...?* című írásában – *Hitel*, 2010. november – ezeket a mondatokat írja, idézi a nemzettudatról, a nemzeti identitás(ok)ról: „Természetesen az is kérdéses, egyáltalán létezik-e, elképzelhető-e a kettős identitás... A többszörös identitás fikció” (82. oldal). „Két nemzethez pedig tartozni nem lehet” (Szabó Dezső) (82. oldal). „A kettős (a hármas, a négyes... és így tovább) identitás elemei... azt a látszatot keltik, mintha léteznék többes identitás” (83. oldal). „...nincs kettős identitás” (84. oldal).

Hadd reflektáljak erre a kategorikus tézisre egy rövid részlettel abból a könyvem-ből (N. K.: *Amerikai magyar szigetvilágban*. Nap Kiadó, 2009), amelynek „Magyarok kettős nemzeti tudata” című fejezete e tézis ellentétét igyekszik bemutatni, elemezni, példákkal illusztrálni (77–83. oldal).

A kettős vagy alkalmasint többes nemzeti tudat létezésének felismerése, vállalása, ösztönzése szerintem történelmünk új feladata. Hiszen magyarságunk egyharmada nem a magyar nemzet, kultúra közegében él. Ráadásul egyre kevésbé emigránsként vagy elszakítottként, hanem inkább egyre nagyobb számban beleszületettként. Jöhet idő, amikor legfeljebb úgy tarthatjuk számon ezeket az embercsoportokat, mint akik nem ismerik ugyan a magyar nyelvet és kultúrát, de – esetleg valamikori származásuk miatt – szimpatizálnak a magyarsággal. Ez persze még nem a mai, sőt nem is a holnapi nap gondja. Ma még nagyon reális program, hogy mint szükséglet és értéket fejlesszük és ápoljuk a kettős nemzeti identitástudatot. Még-hozzá nem is csak mint valamiféle megmaradt és az egyénnek kedves tudattartalmat, hanem mint közösségek teremtésére és gyarapítására alkalmas programot is.

E küldetéses kettős nemzeti tudat leglényegesebb alkotó eleme a vállalás. Bárhol, bármilyen állam polgáraként élek, nem való megtagadnom – s ezért erkölcsileg is vállalom – származtató közösségemet, családomat, magyar voltomat s mindazt, ami ezzel együtt jár. Ugyanakkor vállalom annak a közösségnek a gondjait, jobbítását, fejlesztését is, amelynek tagjaként élem mindennapjaimat, s ezzel egyszersmind vállalom a közvetítői szerepet is, arra törekedve, hogy a két különböző kultúra (végső soron az én két különböző kultúráim) tagjai jobban ismerjék, értsék, támogassák egymást. Így, ennek a magatartásnak a vállalásával kaphat tartalmat, értelmet, célt is mind a mai, mind az eljövendő nemzedékek Magyarországon kívül élő magyarsága számára a kettős nemzeti tudat.

Mert mi nemcsak az „Ötágú síp” sajátos ága vagy valamilyen passzív „híd” vagyunk, hanem közösségeink elismert, elfogadott kettős kötődésű szószólói és képviselői is.

[*Visszhang*]

Jó esetben népek, kultúrák „műfordítóivá” is válhatnak a kettős identitású emberek. Olyan külképviseletté, amilyen a magyar történelemben még nem volt. Ha ezt tudatosítjuk, kiműveljük magunkban, ha ezzel megtanulunk okosan, emberségesen és színvonalasan élni, akkor magyar népünk jövő történelmét is jobbíthatjuk.

Hírünk a világban ma – részben – azért is jobb, mert kettős nemzeti identitás-tudatú magyarok évtizedek óta vállalják ezt a „külképviseleti” munkát nyugati országokban.

Madonna a kis Jézussal

NAGY KÁROLY (1934) Nyíregyházán volt tanító. 1956 októberében Erdősmecke Forradalmi Nemzeti Tanácsa elnökévé választották. A forradalom leverése után hagyta el Magyarországot. Az Egyesült Államokban a Middlesex County College-ban és a Rutgers Egyetemen, Magyarországon az ELTE-n és a Debreceni Egyetemen tanít.